

ARCHIV PODKLADŮ – Vyjádření k volbě děkana

Vážení kolegové, připojuji k diskusi o volbě děkana několik poznámek, spíše na okraj. Diskuse je samozřejmě oprávněná, ne se vším je však možno

souhlasit – ostatně jako v každé diskusi.

Vladimír Svatoň

Ústav slavistických a východoevropských studií
Vážení kolegové, sleduji diskusi o volbě nového děkana a nedá mi, abych k ní nepřipojil několik poznámek (spíše na okraj).

1. Volba děkana proběhla – byť s jistými procedurálními průtahy – standardním způsobem a děkan byl právoplatně zvolen. Mají-li platit zákony a pravidla, která jsme si sami stanovili, musí být tento fakt respektován. V demokratických poměrech lze předpokládat, že někteří členové akademické obce by dali přednost jinému výsledku: pak se musí aktivně podílet na přípravě budoucích voleb, jiné cesty není.

2. Osobnost děkana samozřejmě vnese nové akcenty do rozhodování a nová témata do jednání akademických orgánů (kolegia děkana, vědecké rady). Velká většina rozhodnutí se však musí řídit zavedenými řády a pravidly, musí respektovat vnější finanční limity a předpisy atp., takže ve fungování školy nemůže nastat radikální zvrát: není tudíž důvod k apokalyptickému tónu některých hlasů.

3. Podrobnou a zdrženlivou charakteristiku odstupujícího vedení fakulty podal kolega Cadorini. Uvádí především doklady pro to, že některé ozdravné akce zahájilo již předchozí vedení fakulty, jiné problémy odstupující vedení vyvolalo, ale nevyřešilo. Některé argumenty kolegy Cadoriniho mi však nepřipadají zcela korektní. Například: a) vnitřní dluh fakulty mělo podrobněji objasnit ono vedení, za jehož působení dluh vznikl; nestalo se tak ostatně v šerém dávnověku, ale za konkrétní personální konstelace; b) objasnit krádež výplat

musí policie, vedení fakulty může s policií spolupracovat, ale nemůže ve vyšetřování podnikat vlastní kroky; c) tvrzení, že náš tisk se choval vůči fakultě objektivně, protože zahraniční majitelé medií nejsou na fakultních kauzách zainteresováni, je vnitřně nekonzistentní: zahraniční majitelé neurčují samozřejmě stanovisko redaktorů k jednotlivým případům, prosazují však požadavek, aby jejich noviny nebo rozhlas byly výnosné, což vede k postupnému snižování intelektuální úrovně tisku, k orientaci na „průměrného“ čtenáře či posluchače, k interpretaci řady událostí jako skandálů atp. I některé události fakultního života byly v tomto duchu prezentovány: kupříkladu program semináře kolegy Zbořila si zaslouhoval uvážlivou analytickou debatu – požadavek vědecké objektivity a svobody zkoumání i požadavek etiky veřejného života je oprávněný, nalézt řešení, jak oba požadavky respektovat, není snadné; místo úvahy tisk vyhrotil obě stanoviska jako senzaci, o které nešlo diskutovat. Tisk tedy nebyl nestranný, ovšem nejen pro snahu majitelů po zisku, ale i proto, že redaktoři jsou lidé a nikoliv andělé.

4. Poslední poznámka. Připojuji se k poděkování, které pronesli diskutující na adresu odstupujícího vedení fakulty: toto vedení chtělo rozhodně zavést v některých oblastech fakultního života pevnější řád. Oceňuji i to, že v době zjitřeného zájmu o nedostatečné finanční zajištění učitelů školy věnovalo část prostředků na rekonstrukci několika prvků naší budovy – důstojné pracovní prostředí je součástí životní úrovně. Musíme si s uznáním povšimnout i jeho odhodlanosti: každý, kdo chce uskutečnit změnu, vystaví se nutně nedůvěře nebo i odporu lidí, kteří jsou změnou zasaženi. Přejme proto i novému vedení, aby působilo ve prospěch naší školy, zatížené tolika problémy: bude po čase vystaveno stejně kritickému pohledu jako vedení právě odstupující. Vladimír Svatoň
Ústav slavistických
a východoevropských studií

